(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 6, 24. årgang, august 2022 - Pris 35 kr.

ET BESØG FRA ESTLAND

SRI KRISHNA JANMASTAMI 2022

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Janmastami og Srila Prabhupadas Vyasa-puja 2022

Fredag den 19. august er det **Sri Krishna Janmastami.** Programmet i templet i København starter med standardprogram fra tidligt om morgenen med mangala-arati kl. 4:30. Morgenprogrammet er længere end sædvanligt med mere kirtana og forelæsning om Sri Krishna. Bemærk, at København har besøg af Ciranjiva og Candravali under Janmastami, så man vil kunne høre mere om Sri Krishna Janmastami fra dem.

Fra kl. 16 er der offentligt program helt frem til midnat med bl.a. bhajana, klasser med Ciranjiva Prabhu, parikrama (procession i lokalområdet i Vanløse rundt om templet), abhiseka mm. Den store fest bliver serveret efter midnat. Der bliver serveret prasada fra først på aftenen for dem, der ikke faster til midnat, og der vil være et børnerum med forskellige aktiviteter.

Srila Prabhupadas Vyasa-puja

Dagen efter, lørdag den 20. august, er det Srila Prabhupadas fremkomstdag. Hans vyasa-puja¬-festligheder starter kl. 15.00 med bhajana, ofring af Vyasa-puja bogen 2022, oplæsning af personlige ofringer, arati for Prabhupada, puspanjali og servering af prasada omkring klokken 19.30.

Balaramas fremkomst

Det er endvidere Herren Balaramas fremkomstdag fredag den 12. august. I København er der fest i templet for Balarama fra kl. 16 frem til prasadam kl. 19.30.

KALENDER

Mandag	1.8	Sri Raghunandana Thakuras bortgang Sri Vamsidasa Babajis bortgang
Mandag	8.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pavitropana Ekadasi) Radha Govinda Jhulana Yatra begynder
Tirsdag	9.8	Bryd fasten mellem 5:30–10:39 Srila Rupa Gosvamis bortgang Sri Gauridasa Panditas bortgang
Fredag	12.8	Jhulana Yatra slutter Herren Balaramas fremkomst (faste indtil middag) Srila Prabhupadas afrejse til USA Caturmasyas anden måned begynder (faste fra surmælk i én måned)
Fredag	19.8	Sri Krishna Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst (faste indtil midnat)
Lørdag	20.8	Nandotsava Srila Prabhupadas fremkomst
Mandag	22.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Annada Ekadasi)
Tirsdag	23.8	Bryd fasten mellem 9:14–10:46
Torsdag	1.9	Srimati Sita Thakurani (Sri Advaitas hustrus) fremkomst
Fredag	2.9	Lalita sasti
Søndag	4.9	Radhastami: Srimati Radharanis fremkomst (faste indtil middag)
Tirsdag	6.9	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Parsva Ekadasi) (faste til middag for Vamanadeva i morgen)
Onsdag	7.9	Bryd fasten mellem 6:25–10:53 Sri Vamana Dvadasi: Herren Vamanadevas fremkomst (faste i går) Srila Jiva Gosvamis fremkomst
Torsdag	8.9	Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst
Fredag	9.9	Ananta Caturdasi Vrata Srila Haridasa Thakuras bortgang
Lørdag	10.9	Sri Visvarupa Mahotsava Srila Prabhupadas accept af sannyasa Caturmasyas tredje måned begynder (faste fra mælk i en måned)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Sri Krishna Janmastami 2022

8 Et besøg fra Estland

12 Vaisnava-etikette

14 Østersøens Fønix

18 Straf

19 At spise rigtigt

22 Har du set Krishna?

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2022, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

ERKLÆRING AF VORES AFHÆNGIGHED AF GUD, 2

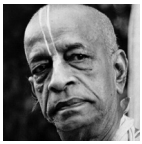

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

Her fortsætter Srila Prabhupadas diskussion af den Amerikanske Revolution med redaktørerne på Back to Godhead. Første del bragtes i sidste nummer.

BTG: De amerikanske revolutionære udtalte, at hvis en regering ikke kan regere folket ordentligt, har folket ret til at opløse regeringen.

Srila Prabhupada: Ja, ligesom i Nixons tilfælde. De trak ham ned. Men hvad nytter det, hvis de bare erstatter Nixon med en anden Nixon? De er nødt til at vide, hvordan de skal erstatte Nixon med en helgenagtig leder. Fordi folk ikke har den træning og kultur, vil de fortsætte med at vælge den ene Nixon efter den anden og aldrig blive lykkelige. Folk kan være lykkelige. Formlen for lykke er der i *Bhagavad-gita*. Den første ting, de skal vide, er, at landet tilhører Gud. Hvorfor hævder amerikanerne, at landet tilhører dem? Da de første nybyggere kom til Amerika, sagde de: "Dette land tilhører Gud. Derfor har vi ret til at bo her." Så hvorfor tillader de nu ikke andre at slå sig ned i landet? Hvad er deres filosofi? Der er så mange overbefolkede lande. Den amerikanske regering burde lade sådanne folk komme til Amerika og give dem facilitet til at kultivere jorden og dyrke korn. Hvorfor gør de ikke det? De har taget andres ejendom med magt, og med magt forhindrer de andre i at komme her. Hvad er filosofien bag det?

BTG: Der er ingen filosofi.

Srila Prabhupada: Ondskabsfuldhed er deres filosofi. De tager en andens ejendom med magt, og så laver de en lov om, at ingen kan tage andres ejendom med magt. De er altså tyve. De har ikke lov til at afholde Guds ejendom fra at blive brugt af Guds sønner. Amerika og andre lande i de Forenede Nationer burde nå til enighed om, at hvor som helst der er jord nok, kan den bruges af menneskesamfundet til at dyrke mad. Regeringen kan sige: "Godt, I er overbefolkede. Jeres folk kan komme her. Vi vil give dem jord, og de kan dyrke mad." Vi ville se et fantastisk resultat. Men vil de gøre det? Nej. Så hvad er deres filosofi? Ondskabsfuldhed. "Jeg tager landet med magt, og derefter vil jeg ikke give andre lov til at komme her."

BTG: Et amerikansk motto er "Én nation under Gud".

Srila Prabhupada: Ja, det er Krishnabevidsthed. Der bør være én nation under Gud såvel som én verdensregering under Gud. Alting tilhører Gud, og vi er alle Hans sønner. Den filosofi er der brug for.

BTG: Men i Amerika er folk meget bange for en central regering, for de tror, at så snart der er en stærk regering, vil der altid være tyranni.

Srila Prabhupada: Hvis lederne er ordentligt uddannede, kan der ikke være tyranni.

BTG: Men en af præmisserne i det amerikanske regeringssystem er, at hvis en leder har alt for megen magt, vil han uundgåeligt blive korrupt.

Srila Prabhupada: Man er nødt til at træne ham på en sådan måde, at han ikke kan blive korrupt!

BTG: Hvad er det for en uddannelsesproces?

Srila Prabhupada: Den uddannelse er *varnasrama-dharma*. Opdel samfundet efter kvalitet og træn folk i princippet om, at alting tilhører Gud og bør anvendes i Guds tjeneste. Da kan der virkelig være "Én nation under Gud".

BTG: Men vil der ikke være misundelse,

hvis samfundet opdeles i forskellige grupper?

Srila Prabhupada: Nej, nej. Ligesom der i min krop er forskellige dele, der arbejder sammen, kan samfundet have forskellige dele, der arbejder for det samme mål. Min hånd er forskellig fra mit ben. Men når jeg siger til hånden: "Giv mig et glas vand," hjælper benet. Der er brug for benet, og der er brug for hånden.

BTG: Men i Vestens verden har vi en arbejderklasse og en kapitalistklasse, og der er altid krig imellem de to.

Srila Prabhupada: Ja, der er brug for kapitalisten, og der er også brug for arbejderklassen.

BTG: Men de slås.

Srila Prabhupada: Fordi de ikke er uddannede. De har ingen sund fornuft. Hånden og benet agerer forskelligt, men den fælles sag er at opretholde kroppen. Så hvis vi finder frem til den fælles sag for både kapitalisterne og arbejderne, vil der ikke være nogen kamp. Men hvis man ikke kender den fælles sag, vil der altid være kamp.

BTG: Revolution?

Srila Prabhupada: Ja.

BTG: Så den vigtigste ting er at finde den fælles sag, som folk kan forenes omkring?

Srila Prabhupada: Ja, det er ligesom i vores Krishnabevidste samfund, hvor I kommer for at rådføre jer med mig om hver eneste handling, fordi jeg kan give jer en fælles sag. Ellers vil der være kamp. Regeringen skal være meget dygtig, når det kommer til at kende livets mål – den fælles sag – og regeringen bør træne folk til at arbejde for den fælles sag, så vil de være lykkelige og fredfyldte. Men hvis folk blot vælger slyngler som Nixon, vil de aldrig finde en fælles sag. Enhver slyngel kan sikre sig stemmer igennem et eller andet arrangement og blive regeringsleder. Kandidaterne bestikker, de snyder, de laver propaganda for at vinde stemmer. På en eller anden måde får de stemmer og griber den vigtigste post. Dette system er dårligt.

BTG: Så hvordan skal samfundet blive regeret, hvis vi ikke vælger vores ledere gennem offentlige valg?

Srila Prabhupada: Der er brug *brahmanaer*, *ksatriyaer*, *vaisyaer* og *sudraer*, ligesom man har brug for ingeniører, når man vil opføre en bygning. Man har ikke brug for gadefejere, vel? Hvad kan gadefejeren stille op? Nej, der skal være ingeniører. Så hvis man følger *varnasrama*-opdelingen, har kun *ksatriyaer* lov til at regere. Og i den lovgivende forsamling – senatorerne – kan der kun sidde kvalificerede *brahmanaer*. Nu ender slagteren i den lovgivende forsamling. Hvad ved han om at lave love? Han er slagter, men bliver senator ved at vinde stemmer. For øjeblikket kommer en slagter i den lovgivende forsamling gennem princippet om *vox populi*. Alt afhænger af træning. I vores Krishnabevidste samfund gør vi faktisk dette, men i tilfældet med politik glemmer de det. Der kan ikke kun være én klasse. Det er tåbeligt, for vi er nødt at beskæftige forskellige klasser af mennesker i forskellige aktiviteter. Hvis vi ikke kender kunsten, vil vi mislykkes, for medmindre der er en opdeling af arbejde, vil der være kaos. Vi har diskuteret alle en konges ansvarsområder i *Srimad-Bhagavatam*. Samfundets forskellige klasser bør samarbejde nøjagtigt, ligesom kroppens forskellige dele gør det. Selv om hver eneste del er beregnet til hvert sit formål, arbejder de alle sammen om en fælles sag: at opretholde kroppen ordentligt.

BTG: Hvad er regeringens virkelige pligt?

Srila Prabhupada: At forstå, hvad Gud ønsker, og at sørge for, at samfundet arbejder hen imod det mål. Da vil folk være lykkelige. Men hvis folk arbejder i den forkerte retning, hvordan kan de da være lykkelige? Regeringens pligt er at sørge for, at de arbejder i den rigtige retning. Den rigtige retning er at kende Gud og handle ifølge Hans instruktioner. Men hvis lederne ikke

selv tror på Guds overherredømme, og hvis de ikke ved, hvad Gud ønsker at gøre, eller hvad Han ønsker, at vi skal gøre, hvordan kan der da være god regering? Lederne er vildledte, og de vildleder andre. Det er den kaotiske tilstand i verden i dag.

BTG: I USA har der traditionelt været adskillelse mellem kirke og stat.

Srila Prabhupada: Jeg taler ikke om kirken. Kirke eller ingen kirke – det er ikke spørgsmålet. Hovedsagen er, at lederne skal acceptere, at der er en højeste hersker. Hvordan kan de afvise det? Alting i naturen sker under den Højeste Herres kontrol. Lederne kan ikke styre naturen, så hvorfor accepterer de ikke en højeste hersker? Det er bristen i samfundet. I enhver henseende føler lederne, at der må være en højeste hersker, og alligevel benægter de Ham.

BTG: Men lad os sige, at regeringen er ateistisk …

Srila Prabhupada: Da kan der ikke være nogen god regering. Amerikanerne påstår, at de tror på Gud. Men uden videnskaben om Gud er den tro blot fantasi. Start med at tage videnskaben om Gud seriøst, og derefter kan man sætte sin lid til Ham. De ved ikke, hvad Gud er, men det gør vi. Vi sætter faktisk vores lid til Gud.

De opfinder deres egen måde at regere på. Det er deres brist. Det vil aldrig lykkes for dem. De er ufuldkomne, og hvis de fortsætter med at udtænke deres egne veje og midler, vil de forblive ufuldkomne. Der vil altid være revolutioner, den ene efter den anden. Der vil aldrig blive fred.

BTG: Hvad eller hvem fastsætter de religiøse regulative principper, som folk skal følge?

Srila Prabhupada: Gud. Gud er fuldkommen. Dem fastsætter Han. Ifølge den vediske opfattelse er Gud lederen af alle levende væsener (*nityo nityanam cetanas cetananam* (*Katha Upanisad* 2.2.13)). Vi er forskellige fra Ham, for Han er helt perfekt, og det er vi ikke. Vi er meget små. Vi har Guds kvaliteter, men i meget lille mængde. Derfor har vi kun en smule viden. Vi kan fremstille en flyvemaskine, men ikke en myg. Gud har skabt myggens krop, der også er en "flyvemaskine". Det er forskellen på Gud og os. Vi har viden, men den er ikke lige så perfekt som Guds. Regeringens ledere skal rådføre sig med Gud. Da kan de regere perfekt.

BTG: Har Gud også udformet den mest perfekte regering?

Srila Prabhupada: Ja. *Ksatriyaerne* styrede regeringen i vediske tider. Når der var krig, var kongen den første, der gik i kamp. Ligesom jeres George Washington. Han kæmpede, da der var krig. Men hvad slags præsident regerer nu? Når der er krig, sidder han sikkert og telefonerer ordrer. Han er ikke værdig til at være præsident. Når der er krig, bør præsidenten være den første, der træder frem og går forrest i kampen.

BTG: Men hvis mennesket er lille og ufuldkomment, hvordan kan det da udføre Guds fuldkomne ordrer til en fuldkommen regering?

Srila Prabhupada: Selv om I måske er ufuldkomne, bliver I fuldkomne, fordi I udfører min ordre. I har accepteret mig som jeres leder, og jeg accepterer Gud som min leder. På denne måde kan samfundet blive regeret perfekt.

BTG: Så en god regering betyder først og fremmest at acceptere det Højeste Væsen som den virkelige hersker over regeringen?

Srila Prabhupada: Vi kan ikke direkte acceptere det Højeste Væsen. Vi må acceptere det Højeste Væsens tjenere – *brahmanaerne* eller *vaisnavaerne* [Herrens hengivne] som vores vejledere. Regeringsmændene er *ksatriyaer*, den anden klasse. *Ksatriyaerne* skal tage råd fra *brahmanaerne* eller *vaisnavaerne* og lovgive derefter. *Vaisyaerne* skal udføre *ksatriyaernes* ordrer i praksis. Og *sudraerne* skal handle under disse tre ordener. Da vil samfundet være perfekt.

SRI KRISHNA JANMASTAMI 2022

Den 19. august er det Sri Krishna Janmastami, Herren Sri Krishnas fremkomstdag. Sri Krishna, Guddommens Højeste Evige Personlighed er ufødt, men lod Sig føde for over 5.000 år siden i Mathura, Indien, som søn af Vasudeva og Devaki. Senere voksede Han op som plejesøn af Moder Yasoda og Nanda Maharaja i landsbyen Vrindavana, hvor Han opholdt Sig i femten år. Derefter vendte Han tilbage til Mathura og slog Sig senere ned i Dvaraka og regerede som konge der. I alt var Han dengang her på Jorden i over 125 år.

Krishnas fødselsdag er blevet fejret hvert år siden som den største af alle årets dage af millioner og milliarder af mennesker. Fordi hengiven tjeneste til Krishna nu er blevet udbredt over hele verden, især igennem Srila Prabhupadas arbejde via hans Internationale Samfund for Krishnabevidsthed, fejres Sri Krishna nu ikke længere kun i Indien eller blandt mennesker af indisk oprindelse, men over hele verden blandt millioner af mennesker, der nu er blevet Krishnas hengivne.

At fejre Sri Krishna Janmastami er faktisk et de regulative principper, som enhver hengiven af Krishna skal følge. Srila Sanatana Gosvami skriver i sin Hari-bhakti-vilasa om herlighederne ved Janmastami, og hvorfor og hvordan man skal fejre dagen. Han giver tre grunde til at fejre den:

"1) Den Højeste Herre bliver tilfreds, når man fejrer den, 2) der er særlige sastriske [skriftlige] påbud, der kræver dens overholdelse, og 3) det er forkert ikke at fejre den." (Hbv. 15.266)

At overholdelsen af Janmastami glæder Krishna støttes af følgende udtalelse fra Skanda Purana:

"For at glæde Herren Visnu overholder selv store konger som Prahlada Maharaja trofast Janmastami-løftet, der er Krishna meget kært. Det er alles pligt at fejre Janmastami hvert år på den ottende dag i Månens mørke halvdel i måneden Sravana, når den forbindes med Rohini-naksatra, for at tilfredsstille den Højeste Herre, der bærer en cakra i Sin hånd." (Hbv. 15.267-68)

Hari-bhakti-vilasa citerer Visnu-rahasya Purana, der beskriver forskellige forfærdelige reaktioner, som man vil lide ved ikke at fejre Janmastami-fasten ordentligt,og tilbyde en særlig tilbedelse af Krishna på denne dag. Et par eksempler:

"At spise på Janmastami er det samme som at spise en gribs, krages, høgs eller et menneskes kød. Hvis man spiser på Janmastami, får man reaktioner for at spise alle de tre verdeners synder. Hvis man spiser bare en lille smule på Janmastami, vil man blive tortureret af yamadutaerne efter døden … De, der spiser på Janmastami, vil tage hundrede generationer af deres forfædre og hundrede generationer af deres efterkommenre med sig til helvede … Det er alle hengivnes pligt at fejre Janmastami, selv med et meget lille budget, for at glæde Devakis søn. Man bør ikke undlade at fejre Krishnas fremkomstdag, ellers vil man blive tvunget til at opholde sig i helvede i én kalpa." (Hbv. 270-272, 274, 282)

(PS. Læs videre længere nede)

Hari-bhakti-vilasa fortsætter derefter med at beskrive herlighederne ved at følge Janmastami fra forskellige skriftlige kilder. Her lokkes læseren med mange materielle velsignelser. For eksempel citerer Hari-bhakti-vilasa (tekst 283-284, 289-292) fra Bhavisottara Purana om fordelene ved at fejre denne festival:

"[Ved at fejre Sri Krishna Janmastami] bliver man fri fra de syndige reaktioner, der er begået i syv liv. Man får gode børn, godt helbred og megen rigdom … Man vil ikke behøve at frygte fjender, og der vil komme nok regn, så

man aldrig vil blive ramt af tørke. Man vil ikke behøve at frygte naturkatastrofer, helvedesagtige tilstande, slanger, sygdom eller angreb fra skurke og tyve."

Bhaktivinoda Thakuras analyse

I denne forbindelse er det interessant at bemærke Thakura Bhaktivinodes gennemgang i Caitanya-siksamrta af de forskellige generelle motivationer, som folk har i deres forsøg på at glæde Herren:

1. bhaya — af frygt.
2. asa — for at tilfredsstille materielle ambitioner.
3. kartavya-buddhi — i en følelse af pligt (bogstaveligt "en mentalitet af, hvad der bør gøres").
4. raga — på grund af ægte tiltrækning til Herren.

Bhaktivinode uddyber disse motivationer. De, der engagerer sig i Herrens tilbedelse på grund af bhaya, asa eller kartavya-buddhi, er ikke på så rent et niveau. De, der tilbeder Herren i raga, er virkelige tilbedere … Bhaya o asa nitasta heya — bhaya og asa er meget primitive. Når en praktikants intelligens bliver afklaret, opgiver han bhaya og asa, og kartavya-buddhi bliver hans eneste motiv. Så længe raga til Herren ikke er opstået, bør den hengivne ikke opgive tilbedelsen i henhold til kartavya-buddhi. Fra denne følelse af pligt, kartavya-buddhi, opstår der to betragtninger: vidhi-samana, respekt for reglerne, og avidhi-parityaga, undgåelse af de ting, der går imod reglerne.

Srila Prabhupadas instruktioner

Srila Prabhupada instruerede også sine tilhængere i at følge reglerne for janmastami-vrata, såsom at faste. Han skrev i sin kommentar til Bhagavad-gita 11.54:

"Der er så mange regler og reguleringer, og hvis man overhovedet ønsker at forstå Krishna, skal man følge de regulative principper, der beskrives i den autoriserede litteratur. Man kan udføre askese i henhold til disse principper. For at gennemgå streng askese kan man for eksempel faste på Janmastami, dagen, hvor Krishna åbenbarede Sig, og på de to ekadasi-dage (ellevtedagen efter nymåne og ellevtedagen efte fuldmåne).

Mad kontra prasadam

Som citeret ovenfor nævner Hari-bhakti-vilasa [15.272], at enhver, der spiser selv den mindste krumme på denne dag, vil gå til helvede. Man kan da spørge, hvorfor Srila Prabhupada ikke igen og igen gentog dette punkt, og hvorfor mange vaisnavaer serverer prasadam til deres gæster på Janmastami? Selv om Hari-bhakti-vilasa forbyder, at man spiser mad på denne dag, beskrives der ingen dårlige reaktioner for personer, der respekterer prasadam. Krishna udtaler i Bhagavad-gita (3.13):

yajna-sistasinah santo mucyante sarva-kilbisaih
bhunjate te tv agham papa ye pacanty atma-karanat

"Herrens hengivne befries for alle former for synd, fordi de spiser mad, der først gives som ofring. Andre, der tilbereder mad til deres personlige sansetilfredsstillelse, spiser sandt at sige kun synd."

Før sektionen med fortræffeligheder og regler omkring Janmastami har Hari-bhakti-vilasa allerede beskrevet, at prasadam må ikke anses for at være mad. Ligesom Krishna Selv er det altid transcendentalt til denne materielle verden. Hari-bhakti-vilasa (9.403-404) citerer Brhad-visnu Purana:

"De fødevarer og drikke, der ofres til Krishna for at glæde Ham, er transcendentale, og man må aldrig forsøge at opdele dem som spiselige og ikke-spiselige. Ofringer til Sri Hari er transcendentale, uforgængelige og ikke-forskellige fra Visnu."

Man kan altså roligt ære prasadam på Janmastami eller servere den for andre. Hvis man faster, glæder det Krishna overordentligt meget, men hvis man ikke kan det, glæder det Ham meget, at man indtager prasadam.

ET BESØG FRA ESTLAND

INTERVIEW MED LILASUKA DASA

af Lalitanatha Das

Danmark havde i juli 22 besøg af Lilasuka Dasa fra Tallinn i Estland, en 36-årig brahmacari, der har været en af støtterne for Krishnabevidsthed i de baltiske lande i en del år. Han opholdt sig en uges tid i templet i København, hvor jeg benyttede anledningen til at lade ham fortælle om sig selv, og hvad der foregår i de baltiske lande.

Ld: Hvordan kom du i kontakt med Hare Krishna?

Lilasuka: Til alt held viste Krishna mig meget venligt vejen til Ham i 2005, hvor jeg lige var begyndt på universitetet i Tartu. Jeg begyndte at recitere Hare Krishna og læse Srila Prabhupadas bøger og blev vegetar. Jeg mødte også min åndelige mester (Sankarsana Prabhu), men det tog et stykke tid, før jeg blev initieret.

Ld: Har du hovedsageligt gjort tjeneste i Estland?

Lilasuka: Ja. Først var jeg som universitetsstuderende hengiven i fire år på Tartu Universitet, hvor jeg studerede spansk sprog og litteratur. Samtidig reciterede jeg seksten runder, ofrede min mad til Krishna og deltog i de lokale hengivnes programmer. Der var kun søndagsprogrammer i Tartu, for hovedtemplet og nu det eneste tempel ligger i hovedstaden Tallinn. Efter universitetet arbejdede jeg i et år i Tallinn og deltog på samme tid aktivt i templet. Jeg var inspireret af bøgerne, for det var dem, der havde bragt mig hertil, så jeg fik bøger fra templet og gik ud og distribuerede dem sommetider. Tempelpræsidenten Anandavardhana Prabhu, der også var *brahmacari*-lederen, var meget inspireret af det. Jeg hjalp også med at organisere den første *Rathayatra*-festival i Estland i 2010. Om aftenen efter festivalen reciterede vi nogle ekstra runder i templet, og så sagde en hengiven til mig: "Leonard, hvorfor flytter du ikke ind i templet, så vi kan fortsætte med at prædike sammen?" I mit hjerte mærkede jeg, at det var Krishna, der talte igennem ham. "Krishna har givet mig muligheden for at gå dybere i Krishnabevidsthed," tænkte jeg, så derfor sagde jeg ja til at være i *brahmacari-asramaen* i et halvt år. Det endte med at blive til ni år, for det var så godt, at jeg fortsatte med at forlænge det hele tiden fra 2010 til 2019.

Jeg gjorde alle former for tjenester som *brahmacari* – bogdistribution, *harinama*, madlavning, distribution af *prasadam*, altertilbedelse, tempelkommandør, tempelpræsident et stykke tid og medlem af tempelrådet. Vi havde mange *harinamaer*. Tallinn blev en *harinama*-by. Sommetider varede de hele dagen. Der kommer også mange skoler til Tallinn-templet, hovedsageligt gymnasieklasser og universitetsklasser. De er altid meget favorable, og lærerne fortsætter med at komme år efter år.

Ld: Men i de sidste tre år har du mere været en slags freelanceprædikant.

Lilasuka: Ja. Efter Prabhupada-maratonet i 2019 besluttede jeg at bo derhjemme og ikke i templet og fortsatte så bare med at prædike, lave *harinama*, distribuere bøger, lave hjemmeprogrammer og tage rundt til andre byer i Estland. Jeg besøgte hengivne. Min fokus er at skabe et mere personligt forhold mellem hengivne og give dem inspiration og kultivering. Da coronaen kom, kunne jeg ikke holde op med at prædike, så jeg arrangerede uofficielle prædikeprogrammer rundt omkring i små grupper. Vi fejrede Nityananda Trayodasi og Gaura Purnima i disse små grupper. Det var en god erfaring at rejse rundt og prædike på estisk. Folk er interesserede, og nu ser jeg mulighed for at kultivere eller udvikle et mere permanent prædikeprojekt i Estland og måske

i alle de baltiske lande

Ld: Hvad kan du fortælle om Krishnabevidsthed i de baltiske lande generelt?

Lilasuka: Så vidt jeg ved, kom Krishnabevidsthed allerede til Estland i 1977. Jeg har hørt, at de første estiske hengivne var klar til at blive initieret af Prabhupada, men han var meget syg og forlod planeten, så de blev initieret af Harikesa i stedet. Jeg mener også, at den første *harinama* fandt sted i Estland i 1978.

Ld: Hvordan kunne det lade sig gøre dengang i Sovjetunionen?

Lilasuka: De gjorde det uden at blive forhindret i det, men jeg formoder, at alt derefter foregik under jorden. I 1991 blev alle de baltiske lande så uafhængige, og vi kunne officielt registrere Hare Krishna og have templer. Disse lande er temmelig forskellige. Estland har én mentalitet, Letland en anden og Litauen en tredje. Lettisk og litausk minder om hinanden, men estisk er noget helt andet med lighedspunkter til finsk. De er meget forskellige lande med forskellige slags mennesker, men samtidig er der et venskabeligt forhold imellem alle landene.

I Estland har vi et meget fint tempel med Jagannatha, Balarama og Subhadra. Dette tempel har været der siden 1998. Jeg tror, vores stærke side er *harinama*-grupperne. Nu er det kun én gang om ugen, men før var det næsten hver dag. *Kirtana-mela*-festivalen, som

vi har holdt siden 2011, er meget speciel. Jeg har altid været en del af den og en af hovedorganisatørerne sammen med nogle andre hengivne. Det er tre dage fra *mangalarati* til 22.00 hver aften. Selvfølgelig også med morgenprogram og *Bhagavatam*-klasse, morgenmad og frokost og lidt småkager og mælk om aftenen, men ellers er det *kirtana* hele dagen. Denne festival har været helt fantastisk med tre dage, hvor det kun handler om at glæde Krishna med *sankirtana*. Hengivne får så meget smag for at synge og tager også sangen med ud på gaderne. Jeg ved, at de også har *kirtana-melaer* i andre lande, og synes, at alle lande skulle have en sådan *kirtana*-festival. Under coronatiden kunne vi ikke holde den i to år, men nu var vi tilbage, og det var alletiders. Inspirerende og rensende. Vi håber at fortsætte med det, og alle danske hengivne er også velkommen. Det foregår i begyndelsen af juni.

Med hensyn til de andre baltiske lande har Letland et meget fint tempel i Riga, hvor der er restaurant og Food For Life hver dag og mange gode hengivne. I Riga har de også et *bhakti*-center, der i virkeligheden er et fællesskab af unge familier med børn. De har et helt boligkompleks med 30 lejligheder, hvor der bor hengivne familier i de femten af dem. De har to programmer samtidig – familier og prædiken. Derudover passer de deres jobs såsom at drive forretninger og arbejde med IT. De har også et lørdagsprogram ligesom ethvert standard ISKCON-program. Der er en meget åben stemning. Det er nærmest ligesom venner, der kommer sammen. Jeg var der netop i fem dage, hvor jeg distribuerede bøger, holdt foredrag og lavede *harinamaer*. De har *harinama* tre gange om ugen. Der sker gode ting, specielt omkring *bhakti*-centret, hvor de fundet en rigtig fin måde at leve sammen på.

Litauen er det mest udviklede sted. De har templer ikke blot i hovedstaden, men også i Kaunas og andre byer samt flere prædikecentre, end jeg faktisk har styr på. Litauen har det største antal hengivne og er det mest aktive sted. De har haft en baltisk sommerfestival siden 2001 eller 2003 og også en vinterfestival hvert år i en uge. Mange åndelige mestre og ældre hengivne kommer der. De har også et bofællesskab, som de forsøger at udvikle til en slags landsby. Det ved jeg ikke så meget om. De har deres eget magasin, som de sælger i butikkerne. Det er et Krishnamagasin, der er skrevet på en universel måde, så alle folk kan læse det, selv om det stadigvæk handler meget direkte om hengivne og alle former for åndelige ting og aspekter af godhed. Der er også et kloster med masser af *brahmacarier*. Det er et fint program, der faktisk blev startet af vores tempelpræsident i Tallinn, Ananda Vardhana Prabhu. Jeg var en del af det, men så besluttede de at lave noget separat mod øst med klostret, og jeg blev tilbage i Tallinn.

I det hele taget ser jeg meget potentiel i alle landene og er meget inspireret. Jeg er helt sikker på, at disse hengivne vil gøre mange store ting for Prabhupada og deres landsmænd og bringe flere og flere mennesker til Krishnabevidsthed.

Ld: Hvad med forsamlingerne og *bhaktivriksa*, *namahatta* osv.

Lilasuka: Vi har *namahattaer* i Estland. Det har der altid været i Tallinn, og der er også nogle i det østlige Estland tæt ved den russiske grænse. Der er mange russisktalende hengivne der. De har deres egne søndagsprogrammer, for de er 200 km fra templet i Tallinn. De har ikke et tempel, men har etablerede faste *namahattaer*. I universitetsbyen Tartu, hvor jeg læste, skete der i flere år ingenting, men nu har vi de sidste ti måneder haft faste programmer og arbejder på at bringe de hengivne sammen. Det går godt, så det kan måske udvikle sig til et lille prædikecenter med tiden. Jeg tror, det er noget tilsvarende i Letland. I Litauen er alt så stort med så mange templer, at jeg er sikker på, at de også har masser af *namahatta*-programmer.

I Estland kørte jeg et *bhaktivriksa*-program for nylig, men nu holder vi sommerferie. Lad os se, om vi fortsætter til efteråret. Jeg ved,

at de også har *bhaktivriksa* i Letland, og det må de også have i Litauen.

Ld: Hvordan har din oplevelse været her i Danmark?

Lilasuka: Det har været rigtig hyggeligt! Positivt og varmt at være i templet. Jeg er personligt meget inspireret og glad for at have været sammen med danske hengivne og hengivne fra andre steder. Jeg holdt meget af bogdistributionen. Det var udfordrende, for folk er meget i lidenskab og uvidenhed og farer rundt uden at ville stoppe. Vi fortsatte alligevel med at tilbyde bøgerne og oplevede, at Krishna satte pris på vores bestræbelse og lod os finde de rigtige personer, der skulle have Prabhupadas bøger. Jeg vil gerne komme igen og distribuere flere bøger. Danmark har meget fine mennesker, og I har en god *harinama* her med gode *brahmacarier*, der prædiker. Søndagsprogrammet var selvfølgelig også fascinerende. Jeg havde ikke ventet, at så mange kom. Det var utroligt med 100 personer eller flere – helt pakket. Danmark var en positiv oplevelse. På den anden side er den materielle verden i en forstand den samme overalt med fødsel, sygdom, alderdom og død og folk, der løber efter sansenydelse uden at være særlig lykkelige med det. Alle har brug for Krishna. Hver eneste person er en sjæl, så i en forstand er det ene sted ikke så meget anderledes end det andet sted, for vores handlinger er de samme. Vi tjener Krishna. Det spiller ingen rolle, hvor vi prædiker.

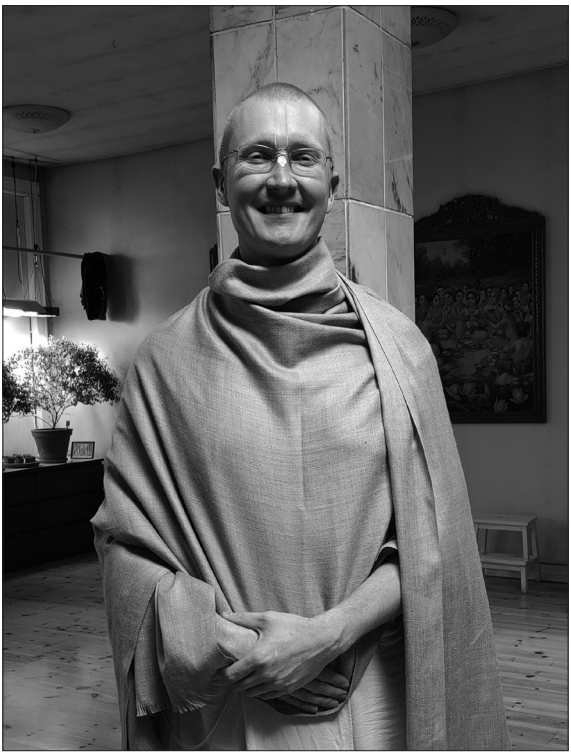

Ld: Nu er du 36 år gammel. Hvordan ser du resten af livet foran dig?

Lilasuka: Jeg vil prædike Krishnabevidsthed, indtil jeg forlader kroppen. Jeg har indset, at der er intet bedre, jeg kan gøre. Jeg kan se, at Krishna har givet mig nogle sprogkundskaber. Jeg taler estisk, russisk og engelsk såvel som noget spansk, så det er ret universelt. Jeg vil lave *harinama* med udendørs sang og inspirere hengivne til at have mere *kirtana* hjemme hos sig selv. Jeg vil helt sikkert gøre bogdistribution og holde foredrag og tale om alle de vigtige ting, der kan hjælpe hengivne til at være mere Krishnabevidste.

Jeg har brug for at tænke mere over det, men jeg tror, at i Estland skal der for fremtiden gøres noget mere for at bringe Krishnabevidsthed ud til det estiske folk på det estiske sprog. Der skal oversættes flere af Prabhupadas bøger til estisk. Vi har *Bhagavad-gita* og nogle andre bøger på estisk, men ikke *Srimad-Bhagavatam*. Så der er en masse arbejde, der skal gøres. At forstå den estiske mentalitet og så forsøge at præsentere Krishnabevidsthed for dem på deres sprog kan jeg forestille mig er et felt, jeg kunne tænke mig at arbejde mere inden for. Men også international prædiken og prøve at inspirere hengivne andre steder ser ud til at passe til mig, så lad os håbe, at alt sammen falder på plads.

VAISNAVA-ETIKETTE, 5

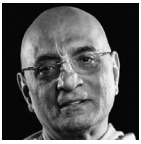

af Bhakti Caru Swami

I dette femte afsnit om vaisnava-etikette fortsætter Bhakti Caru Swami med at give citater fra Srila Prabhupada om, hvordan hengivne bør have gode personlige indbyrdes forhold.

"Gør venligst jeres pligt sammen uden forstyrrelse af jeres fredelige forhold indbyrdes. Vi udbreder vores bevægelse med et budskab om en fredelig atmosfære i verden, og hvis vi viser uro i vores egen lejr, vil det ikke være et særligt godt eksempel. Derfor bør alle være overbærende, tolerante og samarbejdsvillige." (SP-brev til Janaki 18.1.1969)

"Men én ting, I skal stoppe, er denne kamp mellem brødre. Ellers vil hele programmet blive spoleret. Dig selv, Tamala Krishna, Brahmananda, Satsvarupa – I bør gøre alting kombineret. Det er min anmodning. Gradvist vokser vi ved Krishnas nåde. Så hvis der er gnidninger mellem os, vil det være meget farligt." (SP-brev til Gargamuni 8.9.1969)

"Dette kaldes Vaikuntha-attitude. I Vaikuntha er der faktisk ingen fejl hos nogen, men der er en anden form for konkurrence. Konkurrencen er, at en hengiven tænker om andre hengivne, hvor godt de tjener Herren. I den materielle verden er holdningen, at alle kan lide at tro, at jeg er bedre end andre. Dette er en materiel opfattelse. I den åndelige himmel er det lige modsat. Alle synes, at de andre hengivne klarer sig bedre end én selv. Vi er trænet til at tiltale gudsbrødre som Prabhu, hvilket betyder mester. Det betyder, at vi altid skal forsøge at fokusere på vores gudsbrødres tjenesteside. Nogle gange er der tvivl, men den bør vi prøve at ignorere." (SP-brev til Brahmananda 15.11.1969)

"Det er lige meget, hvad vi er, *grhasthaer* eller *sannyasier*. Pointen er, at man skal være *paramahamsa*, helt overgivet til Herren Krishna." (SP-brev til Upendra 21.1.1968)

"*Brahmana*, *ksatriya*, *vaisya*, *sudra*, *brahmacari*, *grhastha*, *vanaprastha* og *sannyasa*. Disse er alle MATERIELLE BETEGNELSER, men denne Krishnabevidsthedsbevægelse er til for at sætte sig ud over disse materielle betegnelser, og disse fyre, disse fremmede, bliver undervist ud fra den synsvinkel." (*Lilamrta*, Bind 5, s. 21)

Angående grhastha-relationer

"Jeg er så glad for at høre, at din gode hustru også hjælper dig. Det er en trofast livsledsagers pligt. Hvis hustruen er hjælpsom i livets åndelige fremskridt, er hun den bedste ven og filosof. Så i Krishnabevidsthed er hustruen aldrig en byrde, men et fuldstændigt ligeværdigt sidestykke. Så sæt et eksempel for jeres landsmænd, hvordan den yngre generation kan leve fredeligt, mand og kone, når de er engageret i Krishnas tjeneste. Der er mange eksempler på ægtepar, der arbejder i vores forskellige centre for at udbrede dette ophøjede budskab." (SP-brev til Vrndavana Candra 8.9.1969)

Angående ens guru

"Med hensyn til at bede til Herren Nityananda Prabhu har jeg skrevet til dig i mit sidste brev, at en sådan bøn er ganske passende. Vores eneste bøn bør være i forhold til at ønske yderligere udvikling af hengiven tjeneste, og en sådan oprigtig bøn bør ikke rettes direkte til Herren, men til Hans ægte tjener eller repræsentant." (SP-brev til Madhudvisa 14.2.1969)

”Jeg tugter jer, fordi det er min pligt. Discipel er relateret til disciplin, så det er min pligt over for mine disciple. Jeg er ikke vred på nogen. Jeg gør det ganske enkelt for at disciplinere jer, fordi I er mine disciple.” (*Lilamrta*, Bind 5, s. 43)

”I kan være bange for jeres åndelige mester, men det betyder ikke, at I ikke skal komme og se ham … Jeg vil hive jer ud for at komme og se mig.” (*Lilamrta*, Bind 5, s. 196)

Disciple bør ikke forsøge at instruere deres åndelige mester:

”Uden at vide hvorfor Madhavendra Puri græd, forsøgte Ramacandra Puri at blive hans rådgiver. Således begik han en stor krænkelse, for en discipel bør aldrig forsøge at instruere sin åndelige mester.” (*Cc. Antya* 8.21, kommentar)

Guruer bør ikke overtræde *vaisnava*-etiketten:

”Jeg har modtaget et brev, der er meget deprimerende, fra Hrsikesa. Jeg forstår, at han er blevet tilskyndet af Bon Maharaja til at blive indviet af ham for at give ham ly, og denne tåbelige dreng har accepteret hans tilskyndelse. Jeg har svaret Hrsikesas brev med følgende ord: ’Min kære Hrsikesa, jeg er meget overrasket over Bon Maharajas indvielse af dig på trods af, at han vidste, at du allerede er indviet af mig. Så det er en bevidst overtrædelse af *vaisnava*-etiketten og en bevidst fornærmelse af mig. Jeg ved ikke, hvorfor han har gjort sådan, men ingen *vaisnava* vil godkende denne krænkende handling. Jeg ønsker ikke at diskutere dette punkt i dybden nu, men hvis du ønsker at vide mere om det, vil jeg med glæde give dig mere indsigt?’ Hvis Hrsikesa sender dig et brev, tror jeg, du kan undlade at svare. Jeg bryder mig ikke om hverken Hrsikesa eller Bon Maharajas krænkende handlinger.” (SP-brev til Mukunda 26.3.1968)

Ældre, yngre og jævnaldrende

gunadhikan mudam lipsed
anukrosam gunadhamat
maitrim samanad anvicchen
na tapair abhibhuyate

guna-adhikat – en, der er mere kvalificeret; *mudam* – nydelse; *lipset* – man bør føle; *anukrosam* – medfølelse; *guna-adhamat* – en, der er mindre kvalificeret; *maitrim* – venskab; *samanat* – med en ligestillet; *anvicchet* – man bør ønske; *na* – ikke; *tapaih* – af trængsel; *abhibhuyate* – at påvirkes.

Ethvert menneske bør handle således: Når man møder en person, der er mere kvalificeret end én selv, bør man være meget glad; når man møder en, der er mindre kvalificeret end én selv, bør man vise medfølelse over for personen; og når man møder nogen, der er på samme niveau som én selv, skal man slutte venskab med personen. På den måde bliver man aldrig ramt af denne materielle verdens trefoldige lidelser.

FORKLARING: Generelt når vi møder en, der er mere kvalificeret end os selv, bliver vi misundelige på ham. Når vi møder en mindre kvalificeret, håner vi ham. Og når vi møder en ligeværdig, bliver vi meget stolte over vores aktiviteter. Dette er årsagerne til alle materielle trængsler. Den store vismand Narada rådede derfor til, at en hengiven bør handle perfekt. I stedet for at være misundelig på en mere kvalificeret person bør man være glad for at modtage personen. I stedet for at være tyrannisk over for en mindre kvalificeret person, bør man være medfølende med ham alene for at hjælpe ham op til den rette standard. Og når man møder en ligemand, bør man i stedet for at vise stolthed over egne aktiviteter behandle ham som en ven. Man bør også have medfølelse med folk generelt, der lider på grund af glemslen af Krishna. Disse vigtige funktioner vil gøre én glad i denne materielle verden. (*SB.* 4.8.34, Narada Muni til Dhruva Maharaja) (Fortsættes i næste nummer)

ØSTERSØENS FØNIX

af Indradyumna Swami

Indradyumna Swami har i mange år organiseret et ISKCON's mest succesfulde programmer i Europa, den polske festivalturné. På grund af covid-19 har turnéen været aflyst i to år, men nu kører den igen. Indradyumna Swami fortæller her om turnéens første festivaldag.

I 2½ år har jeg fulgt covid-19 restriktionerne til punkt og prikke fra mit hovedkvarter i Vrindavana. Jeg påbegyndte min tilværelse som omrejsende munk for knap 50 år, inden verden lukkede ned i begyndelsen af 2020. Jeg følte mig klemt inde i min lille lejlighed. Situationen stred imod min natur, men jeg holdt ud ved at dedikere mig til studier og undervisning, sommetider helt op til ti timer dagligt. Men så snart der åbnede sig en mulighed for at tage på farten og komme ud at give lektioner igen, greb jeg den.

Min første prioritet var at genetablere den årlige festivalturné, som jeg har stået i spidsen for siden 1990 langs Østersøens kyst. Der var mange bump på vejen. Under pandemien havde mange blandt truppens kernemedlemmer undergået livsforandrende skift i tilværelsen og var således ikke længere i stand til at deltage i den to måneder lange festivalturné. Krigen i Ukraine har kompliceret tingene yderligere, og den polske regering har ændret sin politik. Lokale embedsmænd, der i mange år har støttet os og tilladt os at afholde vores festivaler på velbesøgte områder, er ikke blevet genvalgt. Visse af de nye ledere er enten uinteresserede i vores festivaler, eller også har de ikke kendskab til vores samfund. For at det ikke skal være løgn, er mange af de fonde, der plejede at støtte os, også løbet tør for midler i løbet af pandemien.

Det krævede blod, sved og tårer, en ikke helt beskeden portion held og vigtigst af alt Krishnas nåde for at overvinde de udfordringer, vi stod overfor. Ved starten af juli stod 110 hengivne, hvoraf langt de fleste aldrig havde været med på turnéen før, samlet i Polen for at genoplive Festival of India-turnéen og se den sprede sine vinger som en Fugl Fønix langs Østersøens kyst.

Jeg ankom dagen, inden den første festival skulle finde sted, og blev glædeligt overrasket over at se alle de nye ansigter. Jeg var dog samtidig en anelse bekymret, for jeg var udmærket klar over, at vi hidtil har haft brug for 250 mand til at få festivalen til at løbe af stablen. Da jeg senere på dagen lagde mig til at sove, drømte jeg, at jeg var tilbage i Vrindavana på parikrama i selskab med adskillige hengivne, deriblandt min gode ven Caturatma Prabhu. Da jeg vågnede dagen efter, havde jeg en nostalgisk længsel efter den hellige dhama, men min længsel blev hurtigt stilnet, idet jeg ihukom et af mine yndlings-slokaer:

"I takt med at vi overgiver os til Herren Caitanyas tjeneste, kvalificerer vi os samtidigt til at yde tjeneste til Radharanis lotusfødder i Vraja." (Srila Prabodhananda Saraswati, Sri Caitanya Candramrita, tekst 88)

Forbindelsen mellem at bo i Vrindavana og prædike om Krishna i Vesten har altid stået klart for mig. På den ene side udvikler de hengivne en stærk trang til at dele deres glæde med omverdenen, efter de har boet i Vrindavan for en stund og derigennem er blevet renset:

"O du heldige og overdådige Sukadeva Goswami, vil du ikke være så venlig at fortælle mig, hvordan befolkningen kan reddes fra at nedstige til de helvedesagtige tilstande, hvor de udsættes for ubærlige pinsler." (Maharaja Pariksit, Srimad-Bhagavatam 6.1.6)

På den anden side udvikler man igen-

nem tjenesten til Herren Caitanyas mission i Vesten en trang til at leve blandt vrajavasierne i Vrindavan:

"Med Sin tunge tilbeder Han Sri Haris navne. Hvor vidunderligt! Fra Hans øjne flyder en lind strøm af tårer. Alle hårene på hans krop stritter i ekstase, og Han glitrer af sved. Således lærer befolkningen fra Gaura Hari, skænkeren af den mest ophøjede og nektariske proces af hengiven tjeneste, om den evige tjeneste, der for altid følger i fodsporene på kohyrdinderne fra Vraja." (Sarvabauma Bhattacarya, Susloka-Satakam, tekst 3)

Dagen for den første festival oprandt, og jeg drog med de hengivne på harinam-sankirtana i Niechorzes gader for at reklamere for begivenheden. Jeg har sunget og danset langs Østersøens kyst siden vores første festivalturné for 30 år siden, men denne gang var jeg i endnu bedre humør og endnu mere begejstret, uden tvivl fordi jeg de sidste to år har været forment adgang til at udføre min højtelskede tjeneste:

"Hvad ville jeg ikke give for at være
Tilbage i mit gamle ungdomsmiljø
Adskillelsen øger længslen efter mine kære
Farvel, du skønne ø!"

(Thomas Haynes Bayly, Isle of Beauty, 1844)

Det gik hurtigt op for mig, at jeg langt fra var den eneste, der havde savnet at være på tur. Det var tydeligt at se på folks adfærd, at de også havde savnet os. Deres øjne lyste op, da de så os, de smilede og vinkede, de decideret rev de farvefyldte pamfletter, vi uddelte, ud af hånden på os, og når vi begav os videre efter at have stået det samme sted længe, fulgte de med os videre til det næste sted, imens de dansede og sang med os i kor. Mens jeg observerede hændelserne, der foregik for næsen af mig, blev jeg overvældet af lykke og kom i tanke om endnu et af mine yndlingsvers fra Sarvabhuama Bhattacarya:

"I hvilken Kali-Yuga kan de levende væsener, der har gennemlevet fødsel efter fødsel, ikke opnå befrielse? Nu i Kalis tidsalder dykker de selvsamme levende væsener ned i glædesoceanet, der stilles til rådighed igennem sang af de hellige navne i flok." (Sarvabhauma Bhattacarya, Susloka-Satakam, tekst 50)

Aftenen inden festivalen skulle begynde, holdt jeg øje med gaden, der førte til vores område med den store scene og de talrige farverige telte og udstillinger. Jeg prøvede at forestille mig alle de heldige sjæle, der ville møde op til begivenheden.

En time inden festivalen startede, lagde jeg mærke til en kvinde, der stod i restauranttelteet og betragtede de hengivne lægge sidste hånd på prasadam-menuen. Da hun så mig, vinkede hun til mig, som om hun kendte mig. "Jeg har ventet to lange år på, at denne dag skulle komme!" råbte hun til mig. "Bedre mad end jeres findes ikke i denne verden. Jeg ved ikke, hvordan jeg har klaret mig igennem de sidste par år!"

Snart begyndte publikum at indfinde sig, og de mange opsatte stole og bænke, vi stillede til rådighed for tilskuerne, blev fyldt til randen.

Forventningens glæde var til at tage og føle på, mens vi alle ventede på, at opvisningen skulle starte. Og da forestillingen endelig begyndte, hujede både publikum og de hengivne af henrykkelse. Nu var vi tilbage i form!

Jeg gik rundt omkring på festivalpladsen, mens sceneshowet skred frem fra den ene overdådige optræden til den næste, og de forskellige telte og udstillinger var spækfyldte med besøgende. Somme steder var folkemængden så stor, at jeg knapt kunne bevæge mig. En familie insisterede på at tage et foto med mig. Folk omkring os gav os plads, og en fremmed tog et billede af os med familiens kamera. Familien viste mig derefter et foto af deres stue. På væggen hang et stort billede af os alle taget for 15 år siden.

"Vi har ventet i to år på, at I ville komme tilbage. Mange tak for at slå et smut forbi Niechorze!"

En af de hengivne blandt opstillingsholdet overværede sammentræffet. Han viste mig et billede, han havde med sig i lommen.

"Maharaja," sagde han "Dette er mig som spæd i min mors arme ved denne festival for 25 år siden. Vi var blandt publikum. Min mor fortalte mig, at du hviskede Hare Krishna-mantraet ind i øret på mig. Jeg er overbevist om, at det er derfor, at jeg i dag tjener festivalen!"

Jeg gik videre mod bogteltet, hvor en ældre herre bad mig om at give ham min autograf i to eksemplarer af Bhagavad-gita. "Den ene er til mig," sagde han. "Jeg havde tænkt mig at købe en for flere år siden, da jeg deltog i en af jeres festivaler, men alligevel tøvede jeg. Under pandemien ærgrede jeg mig over, at jeg ikke havde købt et eksemplar dengang, for jeg tror, at Bhagavad-gita ville have kunnet hjælpe mig gennem disse svære tider."

“Og hvad med den anden?” spurgte jeg.

"Den er til mit barnebarn," svarede han. "Kun Gud ved, hvad hun skal udsættes for i livet. Hun har brug for denne bog til at vejlede sig."

En kvinde i bogteltet henvendte sig til mig. "Vil du ikke være så venlig at skrive en hilsen i min bog?" spurgte hun, imens hun rakte mig en Bhagavad-gita. "Jeg har deltaget i mindst en af jeres festivaler hver sommer i løbet af de sidste 30 år. Da jeg så jeres plakat på byens reklamesøjle, besluttede jeg mig for omsider at forsøge at sætte mig ind i den bagvedlig-

gende filosofi, så nu køber jeg et eksemplar af bogen, I altid refererer til, når I holder foredrag på scenen!"

"Bedre sent end aldrig," sagde jeg med et glimt i øjet, mens jeg skrev en kort hilsen i hendes Bhagavad-gita.

Jeg forlod bogteltet for at bevæge mig hen til et stille område lidt uden for festivalpladsen. En af mine absolutte yndlingsaktiviteter er at observere folks reaktioner, når de ankommer til festivalen og får deres første indtryk af Krishnabevidsthed. Jeg så skinnende øjne, overraskelse, glæde, forbavselse!

"Dette er alt sammen takket være Sri Caitanya Mahaprabhu," tænkte jeg. "Han er den mest nådige blandt Herrens inkarnationer." Jeg mindedes et vers, Herren selv forfattede:

"Oh Krishna! Oh nådesocean! Beskyt! Beskyt venligst disse folk. Oh min mægtige mester! De brænder op i den altopslugende skovbrand i form af fødsel og død. Oh nådesocean, berig dem venligst med din egen hengivne tjeneste." Grundet Hans medlidenhed over for de levende væsener bad Sri Gaura Hari, den eneste Herre samt det eneste tilflugtssted for de ringe stillede, således denne hjerteskærende bøn." (Sarvabhauma Bhattacarya, Susloka-Satakam, tekst 63)

Efter at publikum havde ladet sig fortrylle af to vidunderligt smukke forestillinger, var det tid for mig at drage mod scenen for at give et foredrag, et foredrag, jeg har givet tæt ved 1000 gange igennem årene. Det skulle ikke undre mig, hvis adskillige folk blandt publikum havde hørt mig give denne lektion under de forgange års festivaler. Det fik mig til at tænke på en linje fra Srila Prabhupadas forklaring til Bhagavad-gita 2.25: "Gentagelse er nødvendig, hvis man ønsker at forstå et emne til fulde, fri for fejl."

Efter foredraget stod en kvinde og ventede på mig ved foden af scenen klar til at give mig opmuntrende og værdsættende bemærkninger: "Jeg har deltaget i jeres festivaler igennem flere år. Jeg har også læst de fleste af jeres læremesters bøger. Jeg har nærstuderet jeres filosofi. Jeg kom til festivalen i dag udelukkende for at høre dit foredrag. Jeg havde brug for at blive mindet om vigtigheden af budskabet. Af hjertet tak!"

Indvendigt videregav jeg taknemmeligheden til min åndelige mester. "Srila Prabhupada," sagde jeg sagte, "ser du med? Selvfølgelig gør du det, for uden din velsignelse ville intet af dette kunne lade sig gøre."

3000 folk deltog i den første festival den aften. Efter de fem fem timer var gået, forsamledes de hengivne.

"Denne første festival var gunstig," sagde jeg, "og blot begyndelsen på hvad, der uden tvivl vil vise sig at være vores mest succesfulde tur i de 31 år, vi har været i gang. Tak for at slutte jer til os samt at arbejde så hårdt for at stable festivalen på benene. Den eneste belønning, vi søger, er at se gæsterne smile, imens de opdager den vidunderlige verden af Krishnabevidsthed!"

STRAF

af Jahnu Das

Jeg blev spurgt: "Hvorfor fejler Danmarks støtte til civilsamfundet og opbygning af demokrati i verden?" Mit svar er, at Danmark har ikke fejlet. Det er hele Vestens ide om at eksportere sine sekulære demokratier til hårdkogte muslimske lande, der er en fejl.

Sharia-lande egner sig ikke til sekulære demokratier. Jeg bliver næppe populær for at sige dette, men hårdkogte muslimer kan kun styres med hård hånd.

I Qatar og Saudiarabien har de ingen problemer med narkobander og unge kriminelle, der farer rundt i gaderne og skyder på hinanden. De har ingen problemer med f.eks. rumænske tyvebander, som man hører om i Danmark.

Muslimske love er så hårde, at ingen tør stjæle. Der er ingen, der tør stjæle, når man får hugget hånden af.

Vestlige demokratier virker ikke disse steder, og ideen om at importere vestlige værdier og demokrati til disse lande er helt hen i vejret. Hårdkogte muslimer fungerer kun under streng sharia.

Se f.eks. invandrerbander i Danmark. De griner jo af politiet og vores lovgivning. For dem er fængsel den rene ferie.

Hvis man gjorde som i arabiske lande, hvor de får offentligt tæsk og pisk, var deres kriminalitet hurtigt overstået.

Det kunne man sagtens indføre i Danmark – simpelthen tørre tæsk til voldskriminelle og øjeblikkelig dødsstraf til voldtægtsmænd og mordere. Øjeblikkelig. Ikke noget med at trække det ud i årevis med appel after appel. Lige med det samme – tæsk eller dødsstraf.

Her vil jeg gerne lige tilføje, at folk, der offentligt pisker kvinder, der har været utro, er de værste undermennesker. Ifølge vedisk lovgivning er kvinder uskyldige og kan ikke straffes af loven. Fire grupper anses for uskyldige og hævet over straf – kvinder, børn, gamle mænd og skriftkloge (*brahmanaer* og præster).

Det er selvfølgelig umuligt at praktisere vedisk lov i et moderne Kali-yuga samfund som i Vesten, men kvinder og børn kan man i det mindste beskytte. Og man gør da også en stor indsats i f.eks. Danmark for at beskytte kvinder og børn og gamle for den sags skyld.

Jeg er faktisk en stor beundrer af, hvor godt staten i Danmark tager sig af sin befolkning. Men narkovoldsbander, voldtægt og mord – tæsk eller døden. Så vil man se kriminalitetsstatistikkerne rasle ned med rekordfart. Det er den måde, en stat beskytter sin befolkning på.

Kong Yudhisthira var meget mismodig efter det store slag på Kuruksetra. 600 millioner soldater blev dræbt i dette gigantiske slag. Han blev rådet til at begive sig hen til Bhishma, deres bedstefar. Så han gik hen til Bhishma, der lå på en seng af pile og ventede på at dø. Han var så totalt gennemboret af pile, at han ikke rørte jorden. Yudhisthiras første spørgsmål var: "Hvad er en regents eller konges fremmeste pligt." Bhishmas svar var, at en regents fremmeste pligt er at straffe.

Sanskritordet for konge eller regent er *ksatriya*, navnet på folk fra krigerkasten. *Ksatriya* har sjovt nok to betydninger: en, der tilfører skade, eller en, der beskytter mod skade.

Så det er kongens eller statens første pligt at beskytte befolkningen mod skade, og det gøres først og fremmest ved at straffe kriminelle. Vi snakker her om grov voldskriminalitet, ikke om butikstyveri eller brugsstyveri. Straffen for vold, voldtægt og mord er tørre tæsk eller døden. Den pladderhumanistiske lovgivning, man har i Danmark, virker jo ikke.

Kriminaliteten bare stiger og stiger, og det gør den, fordi staten ikke er villig til at straffe voldspsykopater, så det kan mærkes.

Krishna siger: "Blandt alle midler til at undertrykke lovløshed er Jeg straf, og af dem, der søger sejr, er Jeg moral. Af hemmelige ting er Jeg tavshed, og blandt de vise er Jeg visdommen." (*Bg*. 10.38)

AT SPISE RIGTIGT

af Yamuna Devi

Dette er en artikel fra Back to Godhead, marts 1991.

Er jeres vaisnava-kost sund?

Som madskribent og underviser bliver jeg ofte stillet spørgsmål om *vaisnava*-kost. Hvad består den af? Opfylder den USDA's (*U.S. Department of Agricultures*) vegetariske retningslinjer? Anses bælgfrugter for at være proteiner eller stivelse? Eftersom fødevarer i godhedens kvalitet ifølge *Bhagavad-gita* er søde, saftige og fedende, bør de så være hovedbestanddelen i *vaisnava*-kosten og i hvilken grad?

I de første tyve år af mit *vaisnava*-liv besvarede jeg sådanne spørgsmål tøvende og ofte med overfladisk viden. Information om *vaisnava*-sundhed og -ernæring, uddannelsesprogrammer og foreslåede kostråd var svære at finde. Denne mangel på information har sammen med en stor personlig interesse for vægtkontrol fået mig til at forske i disse emner de sidste tre år.

Grundbestanddele i en *vaisnava*-kost

Vaisnava-kost er i bund og grund en lakto-vegetarisk kost, der inkluderer korn, grøntsager, frugt, bælgfrugter, nødder og mejeriprodukter. Ifølge *Bhagavad-gita* (17.8-10) er disse fødevarer i godhedens kvalitet. De forøger levetiden, renser sindet og styrker kroppen.

I årtusinder har indiske tempelkokke brugt disse naturligt rene fødevarer i tilberedte ofringer, der laves til Herrens glæde i Hans Deitetsform. Naturligvis er endeløse kulinariske udtryk mulige ved brug af disse ingredienser. Srila Prabhupada sagde ofte, at selv regionale indiske vegetariske traditioner tilbyder hundredtusindvis af varianter.

Vaisnava tempel- og hjemmekokke inddeler måltider i en af to kategorier – *pakka* eller "kogt" og *kaccha* eller "rå". Disse er groft sagt kategoriserede efter den måde, de er tilberedt på. Kogt mad omfatter det, der er stegt i fedt (pandestegt eller dybtstegt). Rå fødevarer omfatter dem, der er tilberedt med lidt eller intet fedt (dampet, bagt, kogt eller stuvet, braiseret eller lynstegt).

Enhver, der har studeret madlaving i Indien, bemærker straks, at bagning og ovnbrug nærmest ikke findes. Med undtagelse af store tromleformede *tandoori*-ovne foregår det meste af madlavningen på komfuret. Mens brød, forretter, kager, snacks og bagværk ofte bages i Vesten, steges de samme retter i Indien. Man behøver ikke at være ernæringsekspert for at vide, at selv om stegt mad er lækkert, bør det spises sparsomt i en sund kost.

Fødevaregrupper og daglige behov

Vegetarisme dækker over en bred vifte af diæter, hvor nogle er gode, og andre er dårlige. *Vaisnava*-vegetarer har længe understreget variationen fra fem hovedgrupper:

1) stivelse fra brød, gryn og kornprodukter, 2) grøntsager, 3) frugt, 4) protein fra bælgfrugter, ost og alternativer og 5) mejeriprodukter fra mælk og dets forskellige produkter.

Fødevarer i disse grupper giver proteiner, vitaminer, stivelse og kostfibre i en mængde, der er nødvendig for et godt helbred. Den sjette gruppe, der omfatter fedtstoffer, nødder og frø, er nødvendig for kalorier, men endnu vigtigere for den essentielle fedtsyre linolsyre. Nærings- og kaloriebehov varierer fra person til person afhængigt af alder, køn, kropsstørrelse og aktivitetsniveau. Men uanset hvilke forskellige krav husstandens medlemmer har, behøver man ikke have forskellige planer for hver person.

Mønstre for daglige madvalg

I USA tilskyndes ernæringsundervisere af den offentlige interesse, der udvikledes for sundhed og kost i 1980'erne. Forbrugerne læser varedeklarationerne, ikke kun for at tælle kalorier, men endnu vigtigere for at se fedt-, natrium- og

kolesterolindholdet i fødevarerne. Gennem historien har *vaisnava*-vegetarer været særligt opmærksomme på mad og sundhed. Fordi den vediske kultur er åndelig og baseret på kærlighed til Gud og Hans skabelse, er der et naturligt fokus på harmoni fra jord til bord. Renhed, friskhed og variation er væsentlige elementer i madlavning og menuplanlægning.

Det er bemærkelsesværdigt, at USDA's seneste anbefalede kostråd passer sammen med dem, der længe har været anerkendt i *vaisnava*-traditionen. Hvis man er ny til dette køkken, vil de foreslåede serveringer ovenfor, der er baseret på anbefalinger fra 1991 fra USDA, være nyttige. Bemærk det lave proteinindhold. Ifølge Eileen Newman fra *Human Nutrition Information Service* er den officielle tro på behovet for højproteinkost fortid. I dag opfordres vi til at variere kosten, forstå emner som vigtigheden af fibre og lære om portionskontrol.

Newman understreger den længe praktiserede *vaisnava*-standard: "Det er vigtigt at vælge forskellige fødevarer fra hver gruppe, for de er forskellige i de typer og mængder af næringsstoffer, de giver."

Hun foreslår yderligere: "Sørg for mindst at vælge det laveste antal portioner, der anbefales fra hver gruppe hver dag. Mange kvinder, større børn og de fleste teenagere og mænd har brug for mere. Det højeste tal er omtrent det rigtige for en aktiv mand eller teenagedreng."

Der er ikke angivet et specifikt tal for daglige fedtstoffer. Fedtstoffer bør holdes på omtrent tredive procent af det samlede kalorieindtag. Fedtstoffer findes i varierende grad i mange fødevarer, så det skal man overveje, når man beregner sit samlede daglige indtag.

Fødevaregrupper – anbefalede daglige portioner

Se modsatte side.

Planlægning af menuer

Selv om man tror, man ikke planlægger menuer, gør man det, når man handler. Madvalg er påvirket af vaner, muligheder, ernæring, og hvad vi kan lide og ikke lide. Hvis man begynder at planlægge menuer, før man handler, kan man øge variationen, spare tid, kræfter og penge samt hjælpe til at styre sit indtag af fedt, sukker og natrium.

Den tilberedningsmetode, man benytter, vil i høj grad påvirke sundhedsværdien af ens råvarer. I modsætning til, hvad mange tror, er stivelsesholdige grøntsager som kartofler, majs og ærter ikke høje i kalorier, medmindre de er dyppede i fede saucer eller stegte. Hvis man tilbereder sine grøntsager med *kaccha*-teknikker, hvor man damper eller lynsteger, vil de bevare en lys farve, sprød tekstur og let smag. I stedet for at frituresteger grøntsager og *paneer*-ost kan man prøve at grille eller grillstege dem. Den rige, røgede smag af grillet *paneer* eller tofu, peberfrugt, aubergine eller squash vil give fremragende smag til retter, der traditionelt kræver, at disse ingredienser frituresteges. Man kan "lette" enhver braiseret eller stuvet ret ved blot at halvere fedtindholdet.

Selv om søndagsfestmiddagene, der serveres i mange ISKCON-templer, er fedt- og sukkerholdige, afspejler de ikke fornuftige standarder for hverdagsmåltider. Sundhedsbevidste kokke, der udforsker det indiske køkken, har længe værdsat lette forretter som *dona*-pandekager, dampede *iddli*-dumplinger og saftige *kiccharier* (gryderetter med grøntsager og korn). Alle disse retter kombinerer stivelse med protein og forøger fødevareværdien betydeligt igennem tilberedningsprocessen.

Erfarne vestlige tempelkokke forsøger nu at inkludere en slags fuldkorns- og grøntsagssalat i de daglige menuer. Ved at bruge det store udvalg af årstidens råvarer og korn, der er tilgængelige i dag, kan disse salater ofte være dagens bedste kost, der er lige så velsmagende, som den er nærende.

Tjekliste til sunde menuer

Når man laver sine menuer, kan man svare på følgende spørgsmål:

1. Indeholder en dagsmenu mindst det laveste antal portioner fra hver af de store fødevaregrupper: 6 portioner kornprodukter, 2 portioner frugt, 6 portioner grøntsager, 2-3 portioner protein, 2 portioner mælk eller mælkeprodukter.

Fødevaregruppe	STIVELSE	GRØNTSAGER	FRUGT	PROTEIN	MÆLK	FEDT
Anbefalet daglige portioner	6-15	2-4	2-3	2-3	2-3	-
Hvad er en portion?	100 g kogte ris, pasta eller korn 100 g kogt byg, kasha, bulgur eller hirse 100 g kogte brune ris 30 g rå korn 1 15 cm's chapati af fuldkornshvede eller en majstortilla ½ 15 cm's pita 1 skive fuldkornsbrød 100 g engelsk muffin eller bagel 100 g majs, ærter, kartoffelmos eller vandkastanjer i skiver 1 fem cm's kartoffel 85 g søde kartofler	170 g (rå) broccoli, rosenkål, gulerødder, kål, aubergine, okra, blomkål, bønner, zuccini, tomater eller agurk 65 g sellerirod, sukkerærter eller græskar 55 gram limabønner	50 gram bær, appelsinjuice eller ananas 2 abrikoser 10 kirsebær 1 fem cm's æble ½ banan 12 store druer 20 små druer 2 dadler 1 figen 1 kiwi 1 fem cm's nektarin eller fersken 1 lille pære 2 blommer ½ lille mango 2 spiseskefulde rosiner 1 lille granatæble 75 g melon i tern	115 g kogte kikærter, pintobønner, mungbønner eller kogte bælgfrugter 85 g fast tofu 55 g ekstra fast tofu 30 g fast paneer ost 55 g blød chenna ost 55 g fedtfattig hytteost, kvark, smelteost eller delvist skummet ricottaost 30 g cheddar- eller schweizerost 20 g spirer af bælgfrugter	2,4 dl mælk, tykmælk, yoghurt, kefir, kærnemælk, ismælk eller sorbet 1,2 dl kondenseret letmælk eller sødmælk 0,6 dl skummetmælkspulver	1 tsk. olie, smør, ghee eller margarine 1 lille avocado 1 spiseske fløde eller flødeost ½ spsk. solsikkekerner eller græskarkerner 30 g oliven 1 spsk. jordnøddesmør

2. Har menuerne flere portioner fuldkornsbrød, korn eller ris hver dag?

3. Indeholder menuerne for en uge flere portioner mørkegrønne bladgrøntsager såsom spinat, broccoli eller grønne bønner?

4. Er menuerne praktiske for dig med hensyn til tid, omkostninger og adgang?

* * *

Ovenbagte pommes frites

Selv om jeg i kogebøger og magasiner havde set opskrifter på pommes frites uden olie, var jeg ikke overbevist om, at de kunne være lækre, indtil jeg prøvede dem. I stedet for at chokere kartoflerne med varm olie, udsætter man dem for en bølge af varm luft. Det resulterer i et cremet indre og en sprød brun skorpe, der er badet i duften af de anvendte krydderier.

I denne variant gives kartoflerne krydderier lig dem, vi kender fra Bengalens *aloo bhaji*. Man kan bruge næsten alle slags krydderier. Afhængigt af sine smagspræferencer kan man prøve en blanding af urtesalt, paprika, citronpeber, cayennepulver eller knuste krydderifrø. Man kan skære kartoflerne i rustikke kartoffelbåde, centimetertykke julienneskiver eller i strimler. Brug denne opskrift som inspiration til at komme op med talrige variationer.

Servér med et skvæt citronsaft, ketchup eller frisk chutney.

Ingredienser:

bagekartofler (foreskreven mængde: 100 g per person som forret; 165 g per person som snack eller tilbehør; 250 g per person som hovedmåltid)
olivenolie-spray
gurkemeje
mild paprika
salt eller urtesalt
spidskommenfrø, knust eller malet

Forvarm ovnen til 230 grader. Spray eller pensl to sliplet-bageplader med olie. Skær de skrællede eller uskrællede kartofler på langs eller tværs i skiver i en tykkelse på godt 0,5 cm. Alternativt kan man skære dem i 0,8 cm stave. Læg skiverne eller stavene i en skål og drys med gurkemeje, paprika, salt og spidskommen. Bland det godt sammen og læg kartoflerne i ét lag på de olierede bageplader.

Sæt bagepladerne i den øverste og nederste midte af ovnen. Bages, til kartoflerne er gyldenbrune, 20-25 minutter. Nogle kartofler vil soufflere, dvs. svulme op, og andre vil sprække. Vend eventuelt bagepladerne for at få en jævn bruning. Serveres rygende varme.

BREVKASSE:
HAR DU SET KRISHNA?

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

SPØRGSMÅL: *Imens jeg reciterer Hare Krishna, løber mit sind gennem huset til de daglige pligter og andre ting. Er det godt på nogen måde? Jeg vil også gerne spørge, hvordan jeg kan finde ud af, hvad Herren Krishna ønsker af mig.*

SVAR: Anbefalingen er, at man færdiggør mindst seksten runder af *japa* før solopgang, for i dette sattviske tidsrum på dagen er sindet langt mindre tilbøjeligt til at blive distraheret af tanker om dagens aktiviteter. Recitér altså så vidt muligt altid dine runder så tidligt på dagen som muligt.

Vi ved, hvad Krishna ønsker, at vi skal gøre, ved at rådføre os med den åndelige mester eller med ældre *vaisnavaer*. Ligesom hvis man arbejder for et firma, hvordan ved man da, hvad firmaets ejer ønsker, at man skal gøre? Man bliver oplært af sin direkte overordnede i, hvordan man gør alting på en sådan måde, at ejeren er tilfreds. På samme måde skal vi lære, hvordan vi tilfredsstiller Krishna med alle vores tanker, ord og handlinger, igennem den træning, vi får fra den åndelige mester, Herrens hengivne og *sastraerne* (skrifterne).

SPØRGSMÅL: *Jeg vil gerne vide, om du har set Krishna direkte eller ej. Hvis du har set Ham, har du så talt med Ham? Jeg har spurgt så mange hengivne: "Har du set Krishna?" Alle svarede: "Nej." Jeg ønsker nu at møde en levende person, der har set Gud. Jeg ved, at Srila Prabhupada kunne se Gud hvert eneste øjeblik. Derfor vil jeg have som min guru en person, der har set Krishna. Ham ønsker jeg at følge. Men jeg vil ikke forlade mit hjem. Jeg ønsker at blive derhjemme og tjene Krishna efter bedste evne. Jeg ønsker også at se Krishna så hurtigt som muligt.*

SVAR: Du tror fejlagtigt, at kvalifikationen for en ægte åndelig mester er at have set Krishna. Dæmonen Kamsa så Krishna, men han var ingen *guru* eller hengiven for den sags skyld. Den virkelige kvalifikation for at være en *guru* er kun at gentage Krishnas ord uden nogen tilføjelse eller udeladelse. Intet sted i skrifterne står der, at man skal se Krishna for at være en åndelig mester. Lad være med at opfinde dine egne kriterier for, hvem der er en ægte åndelig mester. Lad dette være op til de autoriserede retningslinier, der gives i de vediske skrifter. Læg i denne henseende mærke til, hvad *Srimad-Bhagavatam* udtaler om den ægte åndelige mester:

tasmad gurum prapadyeta
jijnasuh sreya uttamam
sabde pare ca nisnatam
brahmany upasamasrayam

"Enhver person, der for alvor ønsker virkelig lykke, må opsøge en ægte åndelig mester og søge tilflugt hos ham gennem initiering. Den ægte *gurus* kvalifikation er, at han har erkendt skrifternes konklusioner gennem overvejelse og er i stand til at overbevise andre om disse kvalifikationer. Sådanne store personligheder, der har søgt tilflugt ved den Højeste Guddom og tilsidesat alle materielle hensyn, bør forstås som værende ægte åndelige mestre." (*Srimad-Bhagavatam* 11.3.21) Du kan forblive hjemme hos dig selv og blive en førsteklasses hengiven, men kun hvis du er parat til at leve dit hjemlige liv strengt under din *gurus* vejledning. Igennem sin hengivne tjeneste opfatter den åndelige mester selvfølgelig alting som inden i Krishna og Krishna inde i alting. Det er et naturligt resultat af hans totale absorbering i Herrens tjeneste døgnet rundt. Men dette er ikke målestokken, hvormed du afgør, hvem der er en åndelig mester. Alle og enhver kan falsk hævde, at de har set Krishna. Derfor skal du i stedet dømme *guruens* kvalifikation i lys af ovennævnte vers fra *Srimad-Bhagavatam*. Og når du finder en sådan *guru*, skal du søge fuldstændig tilflugt hos ham gennem initiering.

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Fredag den 12. august: Herren Balaramas fremkomstdag. Fest fra kl. 16.
Fredag 19. august: Sri Krishna Janmastami. Festprogram fra kl. 16 frem til midnat.
Lørdag den 20. august: Srila Prabhupadas vyasa-puja fra klokken 15.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Søndagsfest hver søndag fra kl. 13 (Ikke d. 7.8)
6. august: Ratha Yatra. Start 13.00 ved Nationaltheatret. Se ISKCON Oslo på Facebook for mere informasjon om programmet. Hver lørdag fra 16
12. august: Balarama Jayanti. Program i tempel fra kl. 17.00
19. august: Janmastami. Program i tempel fra kl. 17.00
20. august: Program i tempel fra kl. 17.00

BERGEN: Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.
Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).
Fredag 12. august: Sri Balarams åpenbarelsesdag. Fest kl. 17-20.
Fredag 19. august: Sri Krishna Janmastami, Herren Krishnas åpenbarelsesdag. Fest kl. 17-01: Kirtan, abhiseka, foredrag, artika, film, dans, teater og prasada!
Lørdag 20. august: Srila Prabhupadas åpenbarelsesdag. Harinam i Bergen kl. 12-14. Fest i tempelet kl. 17-20. Kirtan, Pushpa-abhisheka (blomsterofring), opplesning av ofringer og Srila Prabhupadas lilamrita, foredrag og prasada.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

HARE KRISHNA-VEN PETER BURWASH GÅET BORT

Den 7. juli 2022 døde canadiske Peter Burwash, 77 år gammel. Ud over at være en verdensberømt tennismester, forretningsmand og forfatter til en halv snes bøger om bedre ledelse og personlig udvikling var Peter Burwash også en trofast ven og støtte af ISKCON, efter at han var blevet personligt instrueret af Srila Prabhupada i 1975 på Hawaii.

Peter Burwash vandt 19 internationale tennismesterskaber og grundlagde senere Peter Burwash International, der i 50 år har været verdens største tennisfirma. Ud over det var Peter lærer og lederguru og rejste over hele verden. Han var streng vegetar og afholdende og fik tusindvis af andre professionelle tennisspillere såsom Serena Williams til at blive det samme.

"Peter var en stor mand i enhver henseende," fortæller Jaya Sri Dasi, der arbejdede for ham fra 2007 til 2019. "Peter var en meget principfast person. Han fortalte mig, at han aldrig nogensinde havde rørt nogen form for rusmiddel. Han røg ikke, han drak ikke, og han bandede ikke engang, og han forlangte, at de professionelle tennisspillere i hans organisation gjorde det samme."

Peter var en beundrer af Srila Prabhupada, og han støttede undervisningen af *bhakti*, hengiven tjeneste, på mange måder. Han nævnte ofte, hvordan han havde tilbragt to timer med Prabhupada, der havde opmuntret ham til at opbygge hans forretning samtidig med, at han aldrig gik på kompromis med sine principper. Denne instruktion fulgte Peter hele livet.

Peter Burwash var en dedikeret støtte og ven af Sandipani Muni-skolerne i Vrindavana, som han besøgte sammen med sin familie hvert år 18 år i træk. Han var en hovedkræfterne bag disse skoler, der har givet tusindvis af børn fra fattige familier skolegang og uddannelse plus *Krishna-bhakti*.

"Peter støttede sine Hare Krishna-venner på mange måder," bemærker Anuttama Dasa, ISKCON's kommunikationsminister. "Han var en af hovedtalerne på vores årlige North American Festival of Inspiration i mere end ti år. Han lærte os entusiastisk principperne for tjeneste, og han fremhævede enkle, tidsprøvede værdier, som han havde lært gennem sine mange år i forretningsverdenen og fra sin tid med Srila Prabhupada."